

เอกสารสรุปผลการถอดบทเรียน
ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การผลิตมังคุดคุณภาพ
(นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ)
หมู่ที่ ๑ ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

จัดทำโดย
กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศ สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี
กรมส่งเสริมการเกษตร

การถอดบทเรียนศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ปี ๒๕๖๓

ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การผลิตมังคุดคุณภาพ
หมู่ที่ ๑ ตำบลชากไทย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

ชื่อ-นามสกุล นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ
สินค้าหลัก มังคุด
สถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลชากไทย อำเภอลำดวน

๑.ประวัติความเป็นมา

นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๕ ปัจจุบันอายุ ๔๘ ปี เกิดที่อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขา การเงินธนาคาร คณะเศรษฐศาสตร์ เดิมครอบครัวอยู่ที่อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม มีอาชีพเลี้ยงสุกร และเลี้ยงปลา คิดว่าการเลี้ยงสัตว์ยากกว่าการทำสวน เพราะมีปัญหาทั้งโรคและรายละเอียดมากมาย ต่อมาปี ๒๕๔๑ ได้ย้ายมาอยู่ที่อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ซื้อที่ดินไว้จำนวน ๒๕ ไร่ ในพื้นที่เป็นสวนผสม มีต้น มังคุด เงาะ ทุเรียน ซึ่งตนเองไม่เคยรู้จักการทำสวนแบบนี้มาก่อน ด้วยนิสัยของตนที่เหมือนน้ำไม่เต็มแก้ว คิดว่าตนเองเป็นแก้วเปล่า ดังนั้นเมื่อใครเติมอะไรให้ ตนเองจะรับไว้หมดเลย และเริ่มศึกษาเรียนรู้ ทดลองทำทุกอย่างที่คนอื่นบอกว่าดี ในปีแรกที่มาอยู่ในที่มานำชายสวนให้แม่ ก็เข้ามาแนะนำการทำสวนซึ่งเป็นแบบเคมีอย่างเดียว ปุ๋ยเคมี สารเคมี ฟันทุกอย่าง ทำให้ต้นทุนสูง และมองเห็นว่าตนเองไม่ประสบความสำเร็จ ตอนนั้นที่ชอบทำมากที่สุดคือ ทุเรียน และมีหลายสายพันธุ์ เช่น พันธุ์ชะนี ก้านยาว พวงมณี แต่เป็นชนช่วงที่ราคาตกต่ำมาก ราคาอยู่ที่โลละ ๓-๓.๕๐ บาท ในปีแรกที่มาอยู่เหมือนเป็นการทดสอบความอดทนของตนเองคือปี ๒๕๔๑ ก็ประสบปัญหาภัยแล้งที่สุด และต่อมาปี ๒๕๔๒ ก็เกิดน้ำท่วมใหญ่ในจังหวัดสุรินทร์ และปี ๒๕๔๓ น้ำก็ท่วมอีกและมีพายุลูกเข้ามายุ่ง แต่ก็ถือว่าเป็นความโชคคิของตนเอง คือเดิมในพื้นที่จะปลูก

ต้นเงาะและแซมด้วยต้นมังคุด ต้นเงาะจะสูงโตกว่าทำให้เมื่อเกิดพายุ ต้นเงาะจึงโค่นล้มเสียหายไปประมาณ ๒ ใน ๑๐ ส่วน ทำให้ต้นมังคุดที่ปลูกแซมไว้โตขึ้นมา พร้อมทั้งมองว่าตนเองไม่สามารถทำเงาะได้ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก บางปีไม่มีผลผลิตและต้นสูงใหญ่เก็บเกี่ยวลำบาก จึงตัดสินใจโค่นต้นเงาะออกทั้งหมดเพื่อทำแปลงมังคุด ซึ่งตอนนั้นรู้แล้วว่าอะไรที่ทำหลายๆอย่าง ไม่ว่าจะสวนผสมเงาะมังคุดหรือทุเรียน ถ้าทำในแปลงเดียวกันจะไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุด เช่น ทุเรียนบางช่วงเราต้องให้น้ำในขณะที่เงาะต้องอดน้ำ บางที่มังคุดต้องอดน้ำแต่ถ้าให้น้ำ เงาะกับ ทุเรียนก็จะแตกใบอ่อน สุดท้ายการปลูกหลายๆอย่างจึงไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุด และตั้งแต่ปี ๒๕๔๑-๒๕๔๕ มีการใช้สารเคมีมาโดยตลอด ทดลองทำมาก็หลายอย่างไม่ว่าจะเป็น ชมพู่ ปาล์ม พุทธานมสด ตามกระแสสังคม พี่ไหนที่คิดว่าดี น่าจะไปได้ก็ทดลองทำมาทุกอย่าง

ต่อมาในปี ๒๕๔๖ ได้ไปเข้าฝึกอบรมที่ศูนย์กิจกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง ตำบลหนองบอนแดง อำเภอบ้านบึง จ.ชลบุรี กับอาจารย์ยักษ์ วิวัฒน์ ศัลยกำธร เป็นเวลา ๗ วัน ก็ได้ความรู้กลับมา และตัดสินใจที่จะไม่ใช้สารเคมีแบบหักดิบเลย ซึ่งหลังจากนั้นผลผลิตก็ออกพอสมควร แต่มองว่ายังไม่ตอบโจทย์เรื่องการตลาด เดิมปี ๒๕๔๑ -๒๕๕๐ ผลไม้ยังราคาไม่ดีไม่มีความเด่นอะไร สายอินทรีย์ดูว่าจะเป็นตลาดทางเลือกให้เป็นอย่างดี แต่ท้ายสุดก็ไม่ได้รับคำตอบที่ตนต้องการ มังคุดที่ขายกลายเป็นมังคุดตกไซ้และมันลายซึ่งตลาดไม่ต้องการ เวลาไปขายในตลาดปากแซง (ตลาดผลไม้ในพื้นที่จันทบุรี) พ่อค้าก็จะโบกมือไม่ซื้อของของเรา จึงคิดว่าทำแบบนี้ต่อไปไม่ได้แล้ว จึงทดลองใช้ทุกอย่างที่ตนเองคิดว่าดี และในปี ๒๕๕๐ ได้ตัดสินใจโค่นผลไม้ชนิดอื่นออก (เหลือไว้บริเวณข้าง) เหลือทำสวนมังคุดเพียงอย่างเดียวและทำการปรับปรุงระบบการให้น้ำภายในสวนใหม่ทั้งหมด เพราะรู้แล้วว่าการทำงานเกษตรที่ไม่ประสบความสำเร็จมาจากเรื่องน้ำ และก็เรื่องดิน ซึ่งหลังจากเปลี่ยนระบบน้ำใหม่ทั้งหมดแล้วก็พบว่าดีขึ้น การให้น้ำต้องมีความสม่ำเสมอ ปริมาณที่เหมาะสม เพราะพื้นที่ภายในสวนของตนเป็นดินร่วนปนทราย ทำให้น้ำไหลผ่านดี ผลไม้จะมีรสชาติหวานและแห้ง ดังนั้นต้องเรียนรู้ด้วยว่าดินแบบไหนเหมาะกับพืชชนิดไหน และที่ตนเองเลือกที่จะปลูกมังคุด เพราะพื้นที่ของตนเองเป็นพื้นที่ดินขำ (ที่ดินแฉะ ๆ หรือมีน้ำขังชั่วคราว) จึงเลือกที่จะปลูกมังคุด โดยถ้าเป็นพืชเงาะก็พอได้ แต่เวลาอดน้ำจะค่อนข้างยาก ซึ่งมังคุดจะเหมาะที่สุด และเรื่องดิน จะไม่ใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืช แต่จะใช้วิธีการตัดหญ้าเข้าโคนแทน และใส่ปุ๋ยเคมีเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย

หลังปี ๒๕๕๑ ตัดสินใจเลือกมาทำแปลงมังคุดเดียว เปลี่ยนระบบน้ำใหม่ทั้งหมด ให้ความสำคัญกับเรื่องน้ำและดิน และเข้าอบรมกับสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๖ จันทบุรี (สวพ.๖) ได้รู้เรื่องการทำใบมังคุดมาช่วย มังคุดอายุเฉลี่ย ๕-๖ ปี จำนวน ๒๐๐ ต้น แต่ผลผลิตตอบสนองดีเห็นได้ชัดเจน ทำให้สามารถขายมังคุดได้ ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหลังจากนั้นก็ไม่เคยต่ำกว่านี้เลย และได้สูงสุดถึงปีละ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับต้นทุนประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาทไม่รวมค่าแรง จึงคิดว่าตนเองเดินมาถูกทางแล้ว ซึ่งในช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ มังคุดจะเกิดภาวะออกดอกยากแต่สวนของตนเองจะออกทุกปีไม่เคยพลาด ทำให้มีพ่อค้าเข้ามาติดต่อรับซื้อที่บ้านจำนวนมาก มีตลาดที่แน่นอน

๒. แรงจูงใจในการดำเนินการทำเกษตรปลอดภัย

- นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ มีบุตรคนแรกเมื่อปี ๒๕๔๔ ซึ่งขณะที่ตนเองกำลังพ่นสารเคมี อยู่ภายในสวนนั้น ภรรยาได้อุ้มบุตรชายของตนมาหา เมื่อตนมองเห็นจึงคิดว่าการทำงานเกษตรแบบนี้ ไม่ตนเอง ก็คงจะเป็นลูก ที่คงจะต้องตายไปเสียก่อน ตั้งแต่นั้นมาจึงคิดว่าการใช้สารเคมีอย่างเดียวนั้นไม่ใช่ แนวทางปฏิบัติของตนอีกต่อไป และจากประสบการณ์ที่เคยทำสวนทุเรียนแบบเคมีมาแล้วถึงจะทำได้ดี แต่ตนเองก็มีความเสี่ยงไปด้วย

๓. วิธีการดำเนินงาน (กระบวนการขั้นตอนการทำงานเกษตรปลอดภัย)

- จากที่เข้าฝึกอบรมที่ศูนย์ศึกษาระบบนิเวศน์มาบเอื้อง ตำบลหนองบอนแดง อำเภอบ้านบึง จ.ชลบุรี กับอาจารย์ยักษ์ วิวัฒน์ ศัลยกำธร จะสอนเรื่องดินให้ดินเลี้ยงพืช ซึ่งก่อนหน้านั้นให้ความสำคัญกับใบมาก แต่พอลองเปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับดินพบว่าได้ผลดีกว่า

- เน้นการตัดหญ้าเข้าโคนและใส่น้ำจุลินทรีย์หว่านทางระบบน้ำ หว่านทั้งปี ตนเองเป็นคนชอบทดลอง จะทดลองทำน้ำหมักไว้หลายชนิด ทำอะไรไว้จะหว่านลงไปหมด เช่น หมักน้ำมัจคุด หมักน้ำมะพร้าว หมักข้าว หมักปลา ใส่ไปกับระบบน้ำทำอยู่เรื่อยๆ สม่่าเสมอ ซึ่งเคยไปอบรมที่จังหวัดตราดให้ใส่ปีละ ๘ ครั้ง แต่เราให้ทางระบบน้ำจะให้ตอนไหนก็ได้ ให้ได้มากกว่าปีละ ๘ ครั้ง แต่ก็ต้องดูว่าเป็นช่วงที่เหมาะสมหรือไม่ เช่น ปุยปลาหมัก ถ้าให้ตอนที่จะออกดอก ก็จะกลายเป็นใบ ดังนั้นต้องศึกษาด้วยว่าปุ๋ยแต่ละชนิดมีคุณสมบัติอย่างไร เหมาะกับการใช้ในช่วงไหน

- การตัดแต่งกิ่งจะมีการตัดแต่งกิ่งเป็นบางปี ประมาณ ๒-๓ ปี/๑ ครั้ง เพราะโดยธรรมชาติใบมัจคุด จะออกปีละ ๒ รอบ คือ มกราคม-กุมภาพันธ์ พอหลังจากออกดอกแล้ว มัจคุดก็จะแตกใบอ่อนอีกรอบ แล้วก็ตอนกระตุนใบช่วงเดือน สิงหาคม-กันยายน กิ่งที่จะตัดแต่งก็จะเป็นกิ่งที่กรงูรัง แต่ตนเองจะไม่เน้นตัดแต่งเยอะ

- การกระตุนการแตกใบ เกษตรกรส่วนใหญ่จะเลือกทำใบในช่วงเดือน สิงหาคม แต่เมื่อตนเองดูจากสถิติฝนในพื้นที่แล้ว เห็นว่าช่วงเดือน มิถุนายนยังมีฝนตกอยู่ ตนเองจึงเลื่อนมาทำใบในช่วงเดือนกันยายน ทำให้ไม่มีความเสี่ยงที่จะออกไปในช่วงเดือนธันวาคม คือทำใบช้าหน่อยแต่ออกแน่นอน ไม่ต้องลุ้นว่าจะออกก่อนคนอื่น ขอแค่ให้มันออกแน่นอน ราคาผลผลิตมันจะตามมาเอง โดยจะกระตุนด้วยยูเรีย (๔๖-๐-๐) ก่อนเป็นอันดับแรก ต้นมัจคุดจะแตกใบอ่อน ประมาณร้อยละ ๑๐-๕๐ หลังจากนั้นอีก ๗ วัน ถ้ายังไม่แตกจะให้ปุ๋ยยูเรีย กระตุนอีกครั้งทางน้ำ ต้นละประมาณ ๑ กระสอบ ก็จะแตกใบอ่อนเพิ่มอีก และต้นที่ยังไม่ออกจะพ่น

ยูเรียผสมจิบเบอเรลลินพ่นเฉพาะต้นที่ไม่ออก ส่วนต้นที่ใบออกแล้วต้องทำใบให้สมบูรณ์โดยจะฉีดไซเปอร์เมทริน ๓๕% อัตรา ๕๐ ซีซี/น้ำ ๒๐๐ ลิตร ฉีดต้นที่เริ่มออกใบอ่อน ประมาณ ๒ ครั้ง ทุก ๑๐ วัน ก็จะสามารถป้องกันได้แล้ว ซึ่งอาจจะได้ใบที่ไม่สวยมาก แต่ก็จะเป็นใบที่สมบูรณ์ ร้อยละ ๘๐-๙๐ สำหรับต้น

ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การผลิตมัจคุดคุณภาพ (ศพก.เครือข่าย)

ที่ยังไม่แตกใบอ่อนจริงๆ จนถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม จะฉีดซ้ำด้วยไทโอยูเรียอีกครั้ง เพื่อให้ได้ใบ ทั้ง
แปลง ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

- หลังจากที่ได้แตกใบในปริมาณที่เราพอใจแล้ว ก็จะบำรุงใบด้วยฮอร์โมนไข่ น้ำหมักคุณภาพสูง ฉีดพ่น
บำรุงไปเรื่อยๆ เพิ่มความถี่ในการทำงานในช่วงก่อนที่ใบจะแก่ เพื่อเป็นการสะสมอาหาร จนใบแก่สม่ำเสมอ
ถึงจะอดน้ำ

- การกระตุ้นการออกดอกจะไม่คาดโคน จะใช้วิธีการอดน้ำและสังเกตอุณหภูมิ คือ ถ้าอุณหภูมิ ต่ำกว่า
๒๐ องศาเซลเซียส เกิน ๓ วัน ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศมีค่าต่ำกว่า ๖๐ % RH หรือหนาวเกิน ๓ วัน
ให้พิจารณาให้น้ำได้เลย และเมื่อตัดสินใจให้แล้วต้องให้ไม่หยุด ครั้งแรก ๓๐ นาที ถึง ๑ ชั่วโมง และในช่วง ๓
วันต้องให้เยอะมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ต้องกลัวการแตกใบอ่อนซึ่งตนเองเคยทำดอกออกฝ่าฝนมาแล้ว เพราะเราทำ
ความสมบูรณ์เพื่อส่งเสริมการออกดอกมาแล้ว ให้น้ำยังไงก็จะออกเป็นใบพร้อมดอก ซึ่งก็จะเป็นผลดีคือ
ไม่ต้องการดอกเยอะ แต่อาจมีการพิจารณาลดน้ำลงมาได้แต่จะไม่มีการหยุดให้น้ำ หรือ รอ ๓ วันให้น้ำ ๑ ครั้ง

- การใส่ปุ๋ย ๘-๒๔-๒๔ ใส่ก่อนออกดอก ประมาณ ๑ เดือน และ ๑๕-๕-๒๐ จะใส่เพื่อให้ขยายลูก
(ใส่ปริมาณเล็กน้อย ใส่บ่อยๆ) และสภาพอากาศมีผลต่อการเจริญเติบโตของลูกมังคุด คือสภาพอากาศชื้น
ควรควบคุมความชื้นภายในสวนให้สม่ำเสมอจะช่วยให้มังคุดขยายผลได้ดี

- หลังจากที่ยังออกดอกแล้วแน่นอน จะใส่
จุลินทรีย์และน้ำหมักเต็มที และสม่ำเสมอ เพื่อเป็น
การบำรุง โดยใช้หลักคิดที่ว่า ตนเองยังต้องกินข้าว
ทุกวัน ต้นไม้ก็ต้องการเหมือนกัน แต่ต้องไม่เยอะ
และไม่ต้องการของแพง

๔. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- นิสัยที่เป็นแก้วเปล่า พร้อมทั้งจะเรียนรู้ ศึกษา ทดลอง และนำไปปฏิบัติใช้จริงอยู่ตลอดเวลา
- มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และพร้อมที่จะลุกขึ้นใหม่ทุกครั้ง
- มีความสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติงานในสวนด้วยความทุ่มเท และสม่ำเสมอ
- เดินทางสายกลาง เปิดใจยอมรับ และนำความรู้ที่ตนเองได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตัวเอง

๕. ปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไข

- การผลิตผลไม้ให้มีคุณภาพและให้ผลตอบแทนที่ดี ควรบริหารจัดการให้ครบทั้งเรื่องน้ำ เช่น การปรับเปลี่ยนระบบน้ำทั้งหมดภายในสวน และเรื่องดิน เช่น การเปลี่ยนจากใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมาเป็นการตัดหญ้ามาใช้โคนแทน เพื่อให้เป็นปุ๋ยคลุมดิน และวางแผนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวเพื่อให้สามารถบริหารจัดการแต่ละชนิดพืชได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

- การแก้ไขปัญหาดินเป็นกรด ได้ความรู้จากบุคคลที่รู้จัก แนะนำให้ตนแก้ปัญหาโดยใช้สารชนิดหนึ่ง (คล้ายปูนขาวละลายน้ำ) ใส่ไปกับระบบน้ำ ปริมาณ ๕ ลิตรต่อ ๑ ไร่ จะทำให้ PH ขึ้นมาได้ ๑ ทุกๆ ๑๕ วัน ตนจึงได้นำไปทดลองใช้และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้จริง ซึ่งมองว่าหากเป็นเกษตรกรรายอื่นอาจไม่กล้าลองใช้ และไม่เห็นความสำคัญของค่า PH ของดิน ที่จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืช และเชื้อโรคพืชหลายชนิดสามารถเจริญเติบโตได้ดีในสภาพดินกรด

๖.ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินกิจกรรม

- สามารถผลิตมังคุดคุณภาพมีความปลอดภัย เป็นที่ต้องการของตลาด
- เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยี และประสบการณ์ให้กับเกษตรกรและบุคคลที่สนใจ ทั้งในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดใกล้เคียง
- เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการผลิตมังคุดคุณภาพให้กับเกษตรกรที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน
- ได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานแปลงใหญ่มังคุด ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ และ

๗.การขยายผลสู่เกษตรกรอื่นๆ

- เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยี และประสบการณ์ให้กับเกษตรกรและบุคคลที่สนใจ ทั้งในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดใกล้เคียง
- เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการผลิตมังคุดคุณภาพให้กับเกษตรกรที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน
- ตัวอย่างเกษตรกรที่นำความรู้ไปใช้

นายนพดล ชายเชิด เล่าว่าตนเองมีพื้นที่ปลูกมังคุด จำนวน ๗ ไร่ เดิมมีอาชีพรับจ้างเก็บเงินกู้ ได้ตัดสินใจกลับมาทำอาชีพชาวสวนมังคุดเนื่องจาก นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ ได้ชักชวนให้กลับมาทำสวนที่บ้าน โดยได้ให้ความรู้และเทคนิคการทำสวนมังคุดมาโดยตลอด ในปีแรกนายพิพัฒน์ อินทรเจริญ ได้แนะนำให้เรียนรู้เรื่องการทำใบมังคุด (กระตุ้นการแตกใบอ่อน) ซึ่งตนเองก็ไม่ว่าการทำให้ใบอ่อนอะไร จึงได้ไปหาปุ๋ยทุกอย่างที่คิดว่าดีมาใส่ให้แตกใบอ่อนทำแบบไม่เข้าใจ ทำให้แตกใบอ่อนได้ประมาณ ร้อยละ ๔๐ พอถึงเวลาที่ต้องให้น้ำกระตุ้นการออกดอก กลับมีใบอ่อนแตกมาจำนวนมาก เพราะมีใบแก่ค้างเก่าอยู่ ทำให้ในปีแรก สามารถผลิตมังคุดได้เพียง ๖ ตัน ดังนั้นในปีต่อมาตนเองจึงเข้าไปเรียนรู้กับนายพิพัฒน์ อินทรเจริญ เพิ่มจึงได้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น พร้อมทั้งนายพิพัฒน์ อินทรเจริญ ได้สอนเพิ่มเติมเรื่องการสะสมอาหารและการกระตุ้นการออกดอกให้ด้วย จึงสามารถทำใบได้มากถึง ร้อยละ ๗๐ และสามารถผลิตมังคุดได้ถึง ๑๒.๖ ตัน และปีที่ ๓ สามารถผลิตมังคุดได้ถึง ๑๕ ตัน

ภาพการฝึกอบรมพัฒนาทีมถอดบทเรียนระดับจังหวัด

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓
ณ ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การผลิตมังคุดคุณภาพ (นายพิพัฒน์ อินทรเจริญ)
หมู่ที่ ๑ ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

